

Page Book

16621-G7

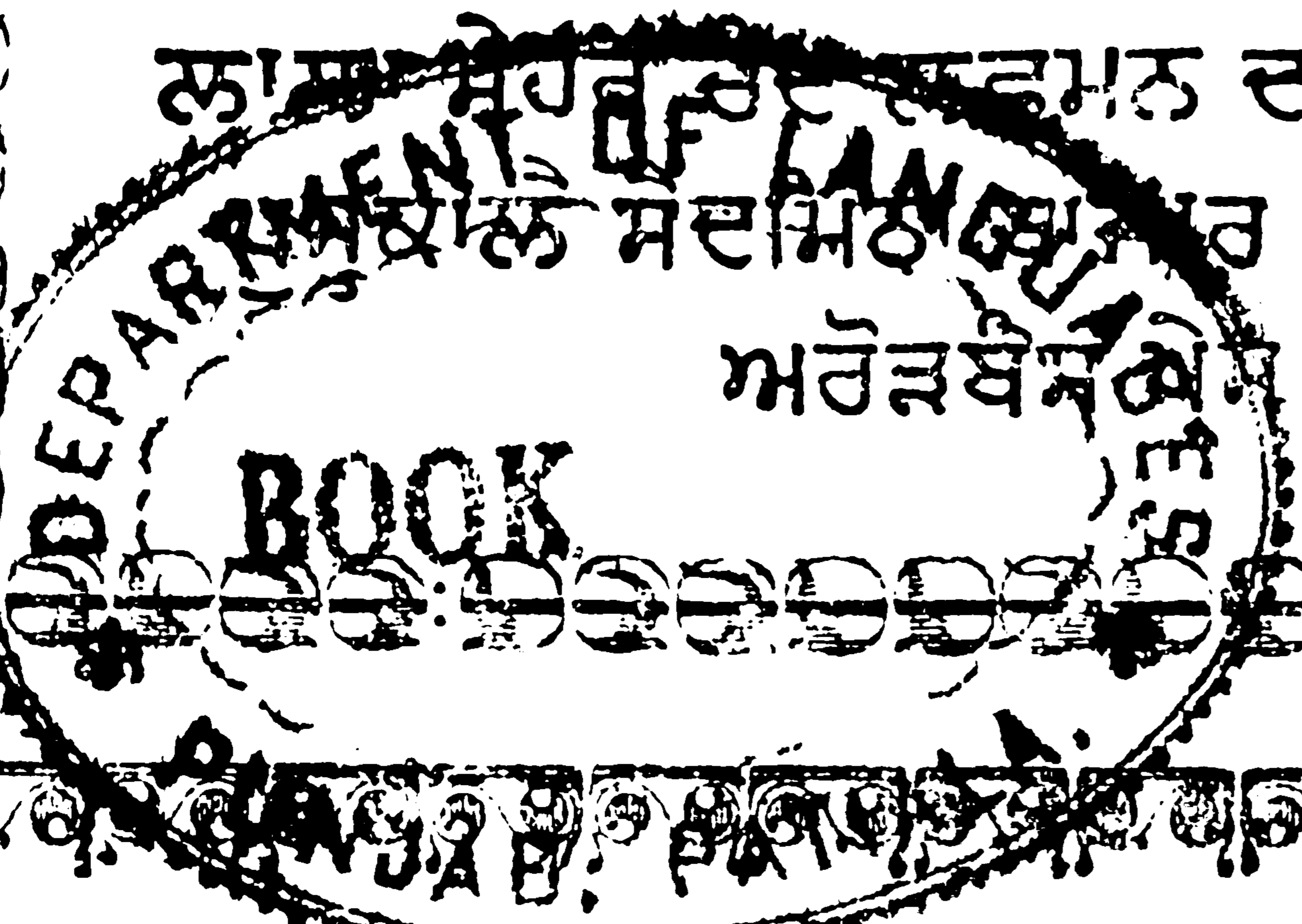
16621-5

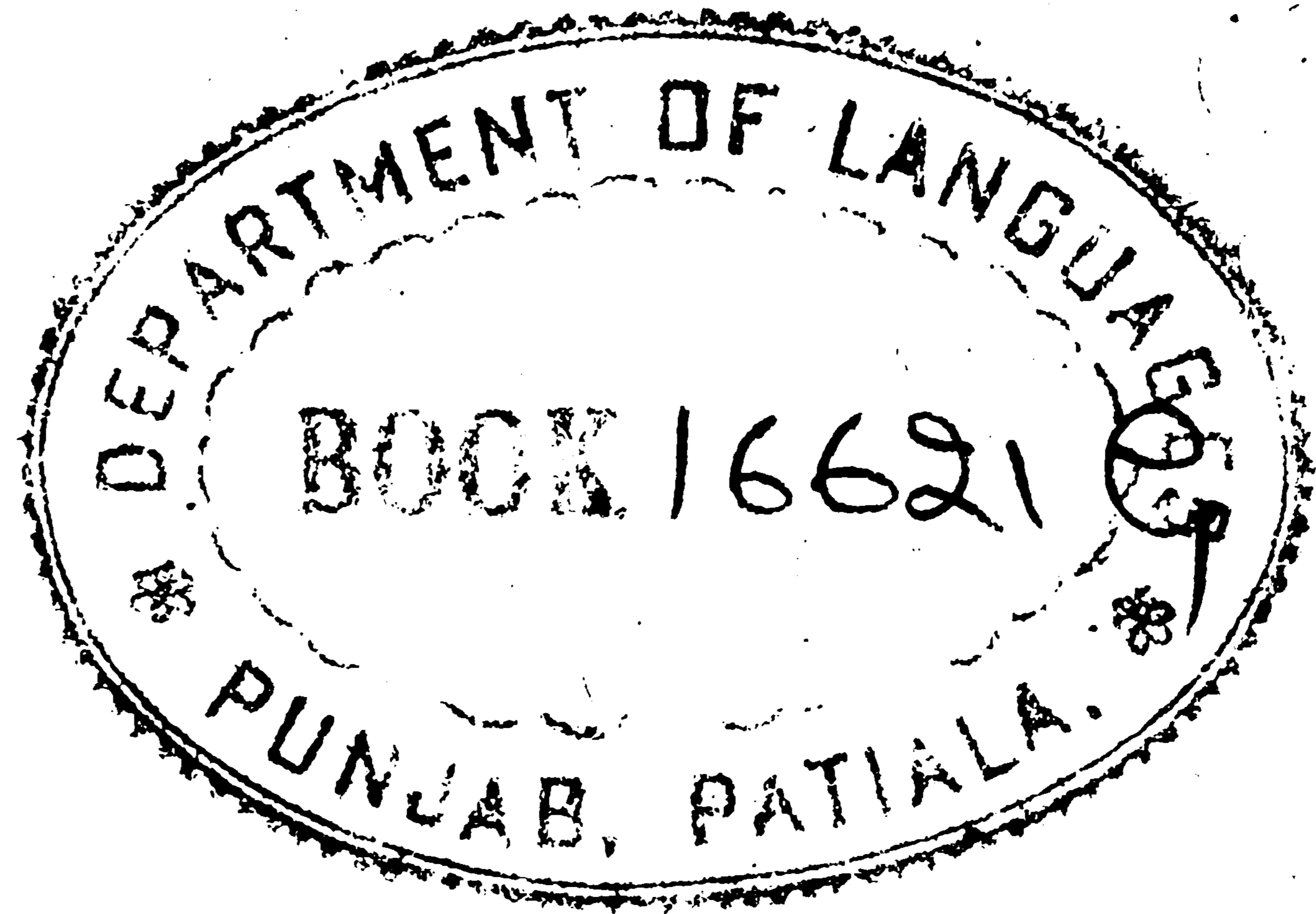
Rare Book

ਤਨਖਾਹ ਨਾਮਾ 1662।੯
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ
 ਭਾਈ ਨੰਦਲਾਲ ਵਾਲਾ

ਆਗਜਾਨੁਸਾਰ

ਲਾਸ ਮੇਹਰੂ ਰੇਦ ਵਰਮਨ ਦਾਸ ਮਾਲਿਕਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਸੁਕਮਲ ਸਦਮਿਠਾ ਆਮਰ ਲਾਹੌਰ ਨੇ ਬੜੇ ਯਤਨ ਨਾਲ
 ਮਰੋੜਬੰਸਕੇ ਵਿੱਚ ਛਪਾਇਆ

ਅਥ ਤਨਖਾਹ ਨਾਮਾ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਭਾਈ ਨੰਦਲਾਲ

ਵਾਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ
੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀ
ਆ ਨੰਦਲਾਲ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਤਾਈਏ ਮੋਹਿ । ਕਵਨ ਕਰਮ
ਇਨ ਜੋਗ ਹੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਇਨ ਸੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ
॥ ਨੰਦਲਾਲ ਤੁਮ ਬਚਨ ਸੁਨੋ ਸਿੱਖ ਕਰਮ ਹੈ ਏਹੁ ਨਾਮ

ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਬਿਨੁ ਕਰੈ ਨਾ ਅਨਸਿਉਂ ਨੇਹੁ ॥ ੨ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਸਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਵੈ। ਤਨਖਾਹੁਦਾਰ
 ਵਹੁ ਬਡਾ ਕਹਾਵੈ। ਸਤ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ਕਰਿ ਚਿਤ ਡੁਲਾਵੈ।
 ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤੇ ਬਾਤ
 ਚਲਾਵੈ। ਕਹੈ ਗੁਬਿੰਦਸਿੰਘ ਵਹੁ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਵੈ। ਨਿਰਧਨੁ
 ਦੇਖ ਨ ਪਾਸਿ ਬਹਾਵੈ। ਸੋ ਤਨਖਾਹੀ ਮੂਲ ਕਹਾਵੈ ॥ ੪ ॥
 ਸਬਦੁ ਗਿਆਨ ਬਿਨੁ ਕਰੇ ਜੋ ਬਾਤ। ਤਾਕੇ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ
 ਹਥ। ਸਬਦੁ ਭੋਗਨਾ ਨਿਵਾਵੈ ਸੀਸ। ਤਾਕੇ ਮਿਲੈ ਨ ਪਰਮ
 ਜਗ ਦੀਸ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੋ ਬਾਂਟ ਹੈ

ਮਨ ਮੈਂ ਧਰੈ ਜੋ ਲੋਭ । ਕਿਸੇ ਥੋੜਾ ਕਿਸੇ ਅਗਲਾ ਸਦਾ ਰਹੈ
 ਤਿਸੁ ਸੋਗਾ ॥ ੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੜਾਹੁ ਕਰਨ ਕੀ ਬਿਧਿ
 ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ । ਤੀਨ ਭਾਂਤਕੋ ਸਮਸਰ ਕੀਜੈ । ਲੇਪਨ ਆਰੈ
 ਬਹੁਕਰ ਦੀਜੈ । ਮਾਂਜਨ ਕਰਿ ਭਾਂਜਨ ਧੋਵੀਜੈ । ਕਰ
 ਇਸਨਾਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਬਰੈ । ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
 ਕਰੈ । ਨਵਤਨ ਕੁੰਭ ਪੂਰ ਜਲ ਲੇਹਿ । ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਸਫਲ
 ਤਿਨ ਦੇਹਿ । ਕਰ ਤਿਆਰ ਚੌਕੀ ਪਰ ਧਰੈ । ਚਾਰ ਓਰ
 ਕੀਰਤਨ ਬਹਿ ਕਰੈ । ਸੁਨ ਨੰਦਲਾਲ ਬਾਤ ਹੈ ਏਹੁ । ਜਾ
 ਪਰ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਹੁ ॥ ੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੁਹਰ

ਤੁਰਕ ਕੀ ਸਿਰ ਧਰੈ ਲੋਹ ਲਗਾਵੈ ਚਰਨ । ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਸੁਣ ਨੰਦਨਾਲ ਜੀ ਫਿਰ ਫਿਰ ਹੁਇ ਤਿਸ ਮਰਨ ॥ ੧੦
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਲਗੇ ਦੀਵਾਨ ਸੁਣ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵੈ । ਰਹਿਤ
 ਬਿਨਾਂ ਪਰਸਾਦ ਵ੍ਰਤਾਵੈ । ਸੂਹਾ ਪਹਿਨ ਲਏ ਨਸਵਾਰਾ
 ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਜਮ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਇ ਭੈਣ
 ਜੇ ਆਵੈ ਸੰਗਤਿ । ਦਿਸਟਿ ਬੁਰੀ ਦੇਖੇ ਤਿਸ ਪੰਗਤ । ਸਿਖ
 ਹੋਇ ਜੁ ਕਰਤ ਕਰੋਧ । ਕੰਨਿਆ ਮੂਲ ਨ ਦੇਵੇ ਸੋਧ । ਧੀਅ
 ਭੈਣ ਕਾ ਪੋਸਾ ਖਾਇ । ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਧੱਕੇ ਜਮ ਖਾਇ ।
 ਸਿਖੁ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਲੋਹੁ ਜੁ ਫਿਰੈ । ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ

॥ ੧੩ ॥ ਮਾਲ ਅਥਿੱਤ ਕਾ ਬਲ ਕਰਿ ਫਲੇ । ਜਪੁ ਤਪੁ ਤਾਂਕੋ
ਸਭ ਨਹਿ ਫਲੇ । ਤੁਰਕ ਦੇਖ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਧਰੈ । ਵਹੁ ਤਨਖਾ
ਹੀ ਅਧ ਕਰੈ ਨਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੰਘਾ ਦੋਨੋ ਵਕਤ
ਕਰ ਪਗ ਚੁਨੇ ਕਰ ਬਾਧਈ । ਦਾਤਨ ਨੀਤ ਕਰੇ ਨਾ
ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਨੰਦਲਾਲ ਜੀ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਸਵੰਧ
ਗੁਰੂ ਨਹਿ ਦੇਵਈ ਝੁਠੁ ਬੋਲੁ ਜੋ ਖਾਇ । ਕਰੈ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
ਲਾਲ ਜੀ ਤਿਸਕਾ ਕਛੁ ਨ ਬਿਸਾਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥
ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਜੋ ਨਹੀ ਨੁਾਵੈ । ਬਿਨੁ ਜਪੁ ਪੜੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੁ
ਪਾਵੈ । ਬਿਨੁ ਰਹਿਰਾਸ ਸਮਾ ਜੋ ਖੋਵੈ । ਕੀਰਤਨ ਪੜੈ ਬਿਨੁ

ਰੈਂਨ ਜੁ ਸੋਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚੁਗਲੀ ਕਰ ਜੋ ਕਾਜ ਬਿਗਾਰੈ ।
 ਧਿਗ ਤਿਸ ਜਨਮੁ ਜੁ ਧਰਮੁ ਬਿਸਾਰੈ । ਕਰੈ ਬਚਨਜੋ ਪਾਲੈ
 ਨਾਹੀ । ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਤਿਸ ਠੌਰ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥ ੧੮ ॥
 ਲੈ ਤੁਰਕਨ ਤੇ ਮਾਸ ਜੁ ਖਾਵੈ । ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬਚਨ ਜੋਈ
 ਗਾਵੈ । ਤਿਰੀਆ ਰਾਗ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ । ਸੁਨੈ ਨੰਦਲਾਲ
 ਸੁ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕਹਾਵੈ
 ਰਹਿਤ ਬਿਨੁ ਚੀਨੈ ਨਾਹੀ ਰੂਪ । ਕਪਟ ਕਰਨ ਤੇ ਲਾਲ
 ਜੀ ਭੁਲੀ ਬਨੀ ਤਿਸੁ ਚੁਪ ॥ ੨੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਰ
 ਦਾਸ ਬਿਨਾ ਜੋ ਕਾਜ ਸਿਧਾਵੈ । ਭੇਟ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਮੁਖ

ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਆਗੀ ਬਸਤੁ ਗਾਹਨੁ ਨਹੀ ਕਰੈ । ਬਿਨੁ ਤਿਰਿਆ
 ਅਪਨੀ ਸੇਜ ਜੁ ਰਮੈ ॥ ੨੧ ॥ ਅਥਿਤ ਦੇਖ ਨਹੀ ਦੇਵੈ
 ਦਾਨ । ਸੋ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨ । ਕੀਰਤਨ
 ਕਥਾ ਸਿਉ ਮਨ ਨਹੀ ਲਾਵੈ । ਸੰਤ ਸਿੱਖ ਕਉ ਬੁਰਾ ਅਲਾਵੈ
 ॥ ੨੨ ॥ ਨਿੰਦਾ ਜੁਆ ਰਿਦੇ ਜੁ ਮਾਲ । ਮਹਾਂ ਦੁਖਾਵੈ
 ਨੰਦ ਤਿਸ ਕਾਲ । ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੇ ਨਾ ਕਾਨ । ਭੇਟਾ
 ਕਰੈ ਸੰਗ ਕਿਰਪਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੋਲਕ
 ਰਾਖੈ ਨਾਹਿ ਜੋ ਛਲ ਕਾ ਕਰੈ ਵਪਾਰ । ਕਰੈ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
 ਸੁਟ ਲਾਲ ਜੀ ਭੋਰੀ ਨਰਕ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ਚੌਪਈ

॥ ਫੂਕ ਮਾਰ ਦੀਪਕ ਬਿਸਮਾਵੈ । ਸੂਠੇ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ
ਬੁਝਾਵੈ । ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਰੇ ਬਿਨੁ ਪਰਸਾਦਿ ਜੁ ਪਾਵੈ । ਵੇਸੂ,
ਦੁਆਰੇ ਸਿੱਖ ਜੋ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਪਰ ਇਸਤੀ ਸਿਉ
ਨੇਹ ਲਗਾਵੈ । ਕਰੈ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਵਹੁ ਸਿੱਖ ਨਹੀ
ਭਾਵੈ । ਗੁਰਤਲਪੀ ਕਪਟੀ ਹੈ ਜੋਇ । ਵਡ ਤਨਖਾਹੀ
ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਛੋਡ ਅਵਰ ਸਿਉ ਮਾਂਗੀ ।
ਰਾਤੀ ਸਵੈ ਤੇੜ ਹੋਇ ਨਾਂਗੀ । ਨਗਨ ਹੋਇ ਕਰ ਭੋਗ ਜੋ
ਕਰੈ । ਨਗਨ ਹੋਇ ਜਲ ਮੱਜਨ ਕਰੈ ॥ ੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ
॥ ਨਗਨ ਹੋਇ ਕਰ ਫੈਲ ਬਦ ਨਗਨ ਸੀਸ ਜੋ ਖਾਇ ।

ਨਗਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਬਾਂਟਈ ਤਨਖਾਹੀ ਬਡੇ ਕਹਾਇ ॥
 ੨੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਰੈ ।
 ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਲੜੇ ਹੁਇ ਆਰੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਜੋ ਦੇਵੇ
 ਦਾਨ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਾਰੇ ਖਾਨ ॥ ੨੯ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ
 ਜੋ ਪੰਚਾ ਕਉ ਮਾਰੇ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਜੋ ਕਰਮਾ ਕੋ ਸਾੜੇ ।
 ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਜੁ ਮਾਨ ਕਉ ਤਿਆਰੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਜੁ
 ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਆਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
 ਕਉ ਤਿਆਰੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਨਾਮਰਤਿ ਲਾਰੈ । ਖਾਲਸਾ
 ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਸਾਰ ਮੁਹਿ

ਖਾਵੈ॥ ੩੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਖਲਕ ਖਾਲਕ ਕੀ ਜਾਨ ਕੈ ਖਲਕ
 ਦੁਖਾਵੈ ਨਾਹਿ । ਖਲਕ ਦੁਖੈ ਤੋੜੈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਖਾਲਕ ਕੋ
 ਪੈ ਤਾਹਿ॥ ੩੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਨਿਰਧਨ ਕਉ
 ਪਾਲੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਦੁਸ਼ਟ ਕੋ ਗਾਲੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਨਾਮ
 ਜਪ ਕਰੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਮਲੇਛ ਪਰ ਚੜ੍ਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਖਾਲਸਾ
 ਸੋਈ ਨਾਮ ਸਿਉ ਜੋੜੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਬੰਧਨ ਕੋ ਤੋੜੈ । ਖਾ
 ਲਸਾ ਸੋਈ ਜੁ ਚੜ੍ਹੈ ਤੁਰੰਗ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਜੋ ਕਰੈ ਨਿਤ
 ਜੰਗ ॥ ੩੪ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਸਸਤੁ ਕਉ ਧਾਰੈ । ਖਾਲਸਾ
 ਸੋਈ ਤੁਰਕ ਕਉ ਮਾਰੈ । ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਧਰਮ ਕਉ ਪਾਲੈ

ਖਾਲਸਾ ਸੋਈ ਸੀਸ ਸਸਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਲੈ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਦੋਹੀ ਫਿਰੈ ਅਕਾਲ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ । ਬਨਪਰਬਤ
 ਸਭ ਭਜਹਿਗੋ ਤਰਹਿ ਜਗਤ ਮੈ ਸੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਚੌਪਈ
 ਸੁਨੋ ਨੰਦਲਾਲ ਏਹੋ ਸਾਜ । ਪਗਹ ਮਰੂੰਗ ਆਪਨਿ ਰਾਜ ।
 ਚਾਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਚਨ ਕਰਾਉਂ । ਵਾਹਿ ਗੁਰੂਕਾ ਜਾਪ ਜ
 ਪਾਉਂ ॥ ੩੭ ॥ ਚੜ੍ਹਹਿ ਤੁਰੰਗ ਉਡਾਵਹਿ ਬਾਜ । ਦੇਖ ਖਾਲਸੇ
 ਕਉ ਤੁਰਕੁ ਜਾਹਿਗੋ ਭਾਜ । ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇ ਏਕ ਲਰਾਉਂ ।
 ਚੜ੍ਹਹਿ ਸਿੰਘ ਤਿਸੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਉਂ ॥ ੩੮ ॥ ਝੁਲਨ ਨੇ
 ਸੇ ਹਸਤੀ ਸਾਜੇ । ਦੁਆਰ ਦੁਆਰ ਪੁਰ ਨਉਬੱਤ ਬਾਜੇ ।

ਸਵਾ ਲਾਖ ਜਬ ਧੁਖੇ ਪਲੀਤਾ । ਤਬ ਖਾਲਸਾ ਉਦੇ ਅਸਤ
ਲੋ ਜੀਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ
ਆਕੀ ਰਹੇ ਨਾ ਕੋਇ । ਖੂਰ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲੇਗੋਬਚੇ ਸਰਨ
ਜੋ ਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਬਚਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ॥ ਕਿ ਜੋ
ਕੋਈ ਸਿਖ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੋਇ ਅਰੁ ਮੋਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਿਸਕੀ
ਜੜ ਸੁੱਕੀ, ਔਰ ਜੋ ਮੋਨਾ ਸਿੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤਿਸਕੀ ਜੜ
ਹਰੀ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਤਨਖਾਹ ਨਾਮਾ ਸੰਪੂਰਣੰ
ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਨ ਦਸ ਅੱਖਰਨ ਕਾ ਕਬੀ ਸਿੱਖ ਨਾ

ਕਰੇ ਬਿਸਾਹੁ । ਕੱਕੇ ਪੰਜ ਜੋ ਕਹਿਤ ਹੈ ਸੱਸੇ ਕੇ ਪੰਜ ਸੁ-
 ਨਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੱਛ ਕੇਸ ਕੰਘਾ ਕਿਰਪਾਨ । ਕੜਾ
 ਔਰ ਜੋ ਕਰੋ ਬਖਾਨ । ਸਰਪ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿਆਰਾ । ਸੌ
 ਕਣ ਸ਼ਰੀਕ ਸੇਂ ਕਰੇ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਕੱਕੇ ਸੱਸੇ ਤੁਮ
 ਜਾਨੋ । ਇਨ ਸਭਹਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਪਛਾਨੋ । ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਆ-
 ਗਯਾ ਮੁਹਿ ਦੀਨੀ । ਤਨਖਾਹ ਨਾਮਾ ਤੁਮ ਲਿਖੋਨਵੀਨੀ ॥ ੩ ॥

ਸੰਮਤ ੧੯੫੧ ਕੱਤਕ ੫

ਤਖਤਾ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ

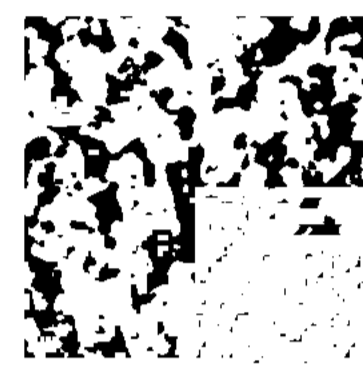
ਛਾਪਾ ਬੰਬਈ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕਿ ਹਮ ਨੇ ਬੜੇ ਯਤਨ ਨਾਲ "ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ" ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ' ਦਾ ਇਕ ਸੰਦਰ ਕਿਤਾ ਜਿਸ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸੰਦਰ ੨ ਬੋਲ ਬੂਝੇ ਹੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਕਰ ਛਪਵਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀਮਤ ੨ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਸ਼ਯ ਮੰਗਾਨਾ ਚਾਹੇ ਨੀਚੇ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਸੇ ਮੰਗਾ ਲੇਵੇਂ ॥

ਮੇਹਰਚੰਦ ਲਛਮਨ ਦਾਸ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਸ਼ਕਾਲੈ

ਸੈਦਮਿਠਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲਾਹੌਰ

B-1309

✓

